

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 41476

гр. София, 20.12.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: АНГЕЛИНА К. БОЕВА

като разгледа докладваното от АНГЕЛИНА К. БОЕВА Частно гражданско дело № 20211110154547 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 417 ГПК.

Образувано е по заявление за издаване на заповед за изпълнение, подадено от Дирекция „Социално подпомагане“ – Слатина (ДСП – Слатина) срещу длъжника АЛ. ИВ. М. за сумата в размер на 430 лева, представляваща целева помощ, неизползвана по предназначение, подлежаща на възстановяване съгласно Заповед № Д_С_СЛ-ВС-66/02.08.2018 г. на директора на ДСП – Слатина, издадена на основание чл. 43б от Правилника за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания (ППЗИХУ) (отм.). Освен главницата се претендира и лихва за забава в размер на законната лихва за периода от 01.06.2018 г. – датата, на която бил изтекъл 30-дневният срок, определен в Заповед № ЗИХУ42/Д-С-СЛ/413/12.03.2018 г. на директора на ДСП – Слатина, до окончателното изплащане на дължимата сума. Като допълнителна информация е посочено, че със Заповед № ЗИХУ42/Д-С-СЛ/413/12.03.2018 г. на директора на ДСП – Слатина на длъжника била отпусната целева помощ за покупка на цифров слухов апарат в размер на 406 лева и за покупка на батерии за цифров слухов апарат в размер на 24 лева. Заповедта била връчена лично на длъжника на 16.03.2018 г. В 30-дневен срок от получаване на помощта А.М. следвало да представи изискуемите документи за оправдаване на помощта, което той не сторил. Поради това и на основание чл. 43б ППЗИХУ (отм.) била издадена Заповед № Д_С_СЛ-ВС-66/02.08.2018 г. на директора на ДСП – Слатина за възстановяване на получената сума. Поканата за доброволно плащане била изпратена по пощата до длъжника, като била получена лично на 26.09.2018 г. В указания 7-дневен срок сумата не била възстановена.

Съдът, след като се запозна със заявлението и приложените към него документи, намира от фактическа и правна страна следното:

За да бъде уважено заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, към същото следва да бъде приложен документ от посочените в чл. 417,

т. 1-9 ГПК или предвиден в специален закон, удостоверяващ от външна страна съществуването и изискуемостта на претендираното вземане. В настоящия случай е поискано издаването на заповед по чл. 417 ГПК за вземане в общ размер на 430 лева, представляващо отпусната на длъжника целева помощ за покупка на цифров слухов апарат в размер на 406 лева и за покупка на батерии за цифров слухов апарат в размер на 24 лева, въз основа на Заповед № ЗИХУ42/Д-С-СЛ/413/12.03.2018 г. на Директора на ДСП – Слатина. Мотивът да се иска възстановяване на отпуснатата сума е неизползването на помощта по предназначение. За целта била издадена Заповед № Д_С_СЛ-ВС-66/02.08.2018 г. на директора на ДСП – Слатина за възстановяване на неизползвана по предназначение целева помощ за закупуване на цифрови слухови апарати и 20 бр. батерии за слухов апарат в общ размер на 430 лева. Заповедта е издадена на основание чл. 436 ППЗИХУ (отм.), който гласи: „Лицата, неизползвали целевата помощ по предназначение, възстановяват пълния размер на помощта“. Същата има характер на административен акт, подлежащ на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Според преобладаващата съдебна практика, което напълно се споделя от настоящия съдебен състав, принудителното изпълнение на вземания за неизползвани по предназначение помощи не може да бъде извършвано по реда на чл. 418 ГПК, тъй като заповедта, издадена на основание чл. 436 ППЗИХУ (отм.), не е измежду документите по чл. 417 ГПК (вж. *Определение № 3476 от 10.02.2015 г. по в.ч.гр.д. № 347/2015 г., III-Г състав, СГС, Определение № 14028 от 25.07.2013 г. по в.ч.гр.д. № 8072/2013 г., СГС, Определение № 7571 от 16.04.2013 г. по в.ч.гр.д. № 283/2013 г., II състав, СГС, Определение № 4253 от 27.02.2014 г. по в.ч.гр.д. № 1190/2014 г., I ГО, 17 състав, СГС, Определение № 8442 от 21.04.2015 г. по в.ч.гр.д. № 3489/2015 г., IV-Д състав, СГС, Определение № 13641 от 12.07.2013 г. по в.ч.гр.д. № 7619/2013 г., IV-Д състав, СГС*). Това е така, защото от една страна ЗИХУ (отм.) не предвижда възлагане на изпълнението на заповедите по чл. 436 ППЗИХУ (отм.) на гражданските съдилища. Препращане към реда на чл. 418 ГПК не е предвидено и в правилника, а същото би било и незаконосъобразно, тъй като само закон, но не и подзаконов нормативен акт може да предвиди определени вземания да бъдат удовлетворявани принудително по облекчения ред на чл. 418 ГПК. От друга страна, хипотезата на неизползвана помощ по предназначение не попада и в приложното поле на чл. 146, ал. 2 ЗСП, която препраща изрично към чл. 418 ГПК, тъй като същата касае принудително изпълнение на заповеди за възстановяване на недобросъвестно получени средства от социални помощи. Подобни твърдения в случая липсват. По същите съображения е било отхвърлено предходно заявление за същото вземане с разпореждане № 118460 от 17.05.2019 г., постановено по гр. д. № 20054 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Второ гражданско отделение, 126 състав.

Изводът за неоснователност на подаденото заявление не се променя от обстоятелството, че този път заявителят е поискал издаване на заповед за незабавно изпълнение на основание чл. 417, т. 7 ГПК. Съгласно цитираната разпорежба вземането в този случай, независимо от неговата цена, трябва да се основава на влязъл в сила акт за установяване на частно държавно или общинско вземане, когато изпълнението му става по

реда на ГПК. Следователно, основанието за издаване на заповед за незабавно изпълнение трябва да е акт на административен орган, допускането на изпълнението по който да е възложено на гражданските съдилища, т.е. законът следва да допуска изпълнението му по този ред. Както беше посочено по-горе, нито в ЗИХУ (отм.), нито в ППЗИХУ (отм.) не е предвидено такова възлагане на изпълнението от гражданските съдилища, поради което не са налице предпоставките и по чл. 417, т. 7 ГПК за издаване на заповед за изпълнение.

На самостоятелно основание подаденото заявление следва да бъде отхвърлено поради обстоятелството, че заявителят Дирекция „Социално подпомагане“ – Слатина не е надлежна страна, разполагаща с процесуална правоспособност по смисъла на чл. 27, ал. 2 ГПК. Съгласно посочената разпоредба процесуално правоспособни са държавните учреждения, които са разпоредители с бюджетни кредити, а ако държавното учреждение не е разпоредител с бюджетни кредити, съдопроизводствените действия се извършват от и срещу висшестоящото учреждение – разпоредител с бюджетни кредити. Според разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от Закона за социалното подпомагане Агенцията за социално подпомагане е изпълнителна агенция към министъра на труда и социалната политика и е юридическо лице със седалище София. А съгласно чл. 2, ал. 4 от Устройствения правилник на Агенцията за социално подпомагане единствено тя (респ. нейният изпълнителен директор) е второстепенен разпоредител с бюджет към министъра на труда и социалната политика. От друга страна в чл. 5, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане е посочено, че териториалните поделения на Агенцията за социално подпомагане са регионални дирекции за социално подпомагане в областните административни центрове и дирекции „Социално подпомагане“, но те не са юридически лица, а са само териториални поделения на юридическото лице Агенция за социално подпомагане. Като такива не разполагат с процесуална правоспособност, което налага извод, че заявителят в настоящото производство – ДСП – Слатина е ненадлежна страна. Наличието на процесуална правоспособност е абсолютна положителна процесуална предпоставка, обуславяща допустимостта на съдебното производство (вж. *Определение № 12308 от 26.05.2016 г. по в. ч. гр. д. № 2940/2016 г. на Софийски градски съд, Гражданско отделение, IV-Б въззивен състав*). Липсата ѝ е допълнително основание за отхвърляне на подаденото заявление.

Воден от горното, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417, т. 7 ГПК и изпълнителен лист, подадено от Дирекция „Социално подпомагане“ – Слатина срещу АЛ. ИВ. М. за сумата в размер на 430 лева, представляваща целева помощ, неизползвана по предназначение, подлежаща на възстановяване съгласно Заповед № Д_С_СЛ-ВС-66/02.08.2018 г. на директора на ДСП – Слатина, издадена на основание чл. 43б от Правилника за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания (отм.).

Разпореждането подлежи на обжалване от заявителя с частна жалба пред Софийски

градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на заявителя да се изпрати препис от настоящото разпореждане.

Съдия при Софийски районен съд: _____